

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.849 van 12 maart 2001
in de zaak A. 76.830/IX-874.**

In zake : Ivo VAN DEN VLOET,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. FLIEGER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 82

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ivo VAN DEN VLOET op 19 december 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 26 september 1997 van de minister van Landsverdediging waarbij hij van ambtswege ontslagen is uit zijn ambt en in onbepaald verlof geplaatst is;

Gelet op het arrest nr. 72.834 van 30 maart 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting en de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MALUMGRE die, loco advocaat A. FLIEGER verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 72.834 van 30 maart 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het hier onderzochte beroep verworpen is; dat de partijen in hun latere procedurestukken geen nieuwe gegevens hebben aangevoerd;

2.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel machtsafwending en machtsoverschrijding aanvoert doordat het bestreden besluit moet gezien worden in het raam van een saneringsmaatregel met betrekking tot de personeelskosten, doordat verzoeker zich bij zijn verschijning voor de onderzoeksraad niet behoorlijk heeft kunnen laten bijstaan, hij zich daar niet terdege heeft kunnen verdedigen terwijl de onderzoeksraad ook nagelaten heeft een getuige te verhoren, doordat de

minister het advies van de onderzoeksraad niet correct heeft ingeschat en doordat het besluit van de minister niet steunt op correcte motieven en niet behoorlijk gemotiveerd is; dat hij in het tweede middel aanvoert dat, bij zijn verhoor door de onderzoeksraad, zijn rechten van verdediging geschonden zijn en dat de onderzoeksraad niet over alle inlichtingen beschikte zodat de minister bij het treffen van het bestreden besluit niet correct geadviseerd was; dat hij in het derde middel aan het bestreden besluit een gebrekkige motivering en ontstentenis van correcte motieven verwijt; dat voor de exhaustieve uiteenzetting van deze middelen, die niet verschilt van de uiteenzetting in het verzoekschrift tot schorsing, verwezen wordt naar het arrest nr. 72.834 van 30 maart 1998, meer bepaald de overweging 2.1.1., 2.2.1. en 2.3.1.;

2.2. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 72.834 van 30 maart 1998 de drie middelen als niet ernstig verworpen heeft; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en ook in zijn laatste memorie de middelen enkel herhaalt, zonder bijkomende commentaar;

Overwegende dat de Raad van State de uiteenzetting vermeld in de overwegingen 2.1.2.1. tot 2.1.2.6. (over het eerste middel), 2.2.2. (over het tweede middel) en 2.3.3.1. tot 2.3.3.14 (over het derde middel) van het arrest nr. 72.834 bijvalt; dat hij op grond daarvan de eerste drie middelen niet gegrond bevindt;

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een vierde middel formuleert, geput uit de schending van het redelijkheidsbeginsel doordat de opgelegde straf totaal niet beantwoordt aan de ernst van de gepleegde feiten; dat hij betoogt dat de onderzoeksraad unaniem besloten heeft dat de ten laste

gelegde feiten niet ernstig waren en dat de beslissing dat de feiten onverenigbaar zijn met de staat van onderofficier met de kleinst mogelijke meerderheid tot stand is gekomen, terwijl ook vastgesteld kan worden dat de feiten altijd plaats hebben gevonden in privékring, dat verzoeker door zijn oversten positief beoordeeld is, dat de feiten dagtekenen van vóór de publicatie van het algemeen order J/817 en de sensibiliseringscampagne opgezet door het bestuur en terwijl een beslissing waarbij verzoeker niet uit het leger verwijderd zou worden wel degelijk in overeenstemming ware geweest met het vonnis van de Krijgsraad;

3.2. Overwegende dat verzoeker het middel had kunnen formuleren in het oorspronkelijk verzoekschrift; dat het middel ook de openbare orde niet aanbelangt; dat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twaalf maart 2000 en een, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.